

Animal Experimentation

1) שמות רבה (וילנא) פרשה ב

בדק לדוד בצאן ומצאו רועה יפה . . . היה מונע הגודלים מפני הקטנים והיה מוציא הקטנים לרעות כדי שירעו עשב הרך ואחר כך מוציא הזקנים כדי שירעו עשב הבינונית, ואח"כ מוציא הבחורים שייהיו אוכלון עשב הקשה, אמר הקב"ה מי שהוא יודע לרעות הצאן איש לפיacho יבא וירעה בעמי, הה"ד (תהלים עח) מאחר עלות הביאו לרעות בעקב עמו, ואף משה לא בחנו הקב"ה אלא בצאן, אמרו רובתו כשהיה מרע"ה רועה צאנו של יתרו במדבר ברוח ממנה גדי ורץ אחריו עד שהגיע לחסית כיוון שהגיע נזדמנה לו ברכיה של מים ועמד הגדי לשותה, כיוון שהגיע משה אצלו אמר אני לא הייתי יודע שרך היה מפני צמא עף אתה הריכבו על כתפיו והיה מהלך, אמר הקב"ה יש לך רחמים לנ hog צאנו שלبشر ודם כך חיך אתה תרעה צאני ישראל, הווי ומשה היה רועה.

2) תלמוד בבלי מסכת ברכות דף מ עמוד א

רב יהודה אמר רב: אסור לאדם Shi'ach קודם שיתן מאכל לבהמתו, שנאמר: (דברים י"א) ונתתי עשב בשדיך לבהמתך והדר ואכלת ושבעת

Rab Judah said in the name of Rab: A man is forbidden to eat before he gives food to his beast, since it says. And I will give grass in thy fields for thy cattle, and then, thou shalt eat and be satisfied

3) תלמוד בבלי מסכת Baba Metzia דף פה עמוד א

דרבי - על ידי מעשה באו ועל ידי מעשה הלו. על ידי מעשה באו מי היא? דההוא עגל דהו קא ממטו ליה לשחיטה, אזל תליא לריישה בכנפייה דרבבי, وكא בכ. אמר ליה: זיל, לך נוצרת. אמרו: הוαι ולא מרחים - ליתנו עליה יסוריין. ועל ידי מעשה הלו - יומא חד הוה קא CNSAA אמותיה דרבבי ביתא, הוה שדייא בני CRCOSHATA וקא CNSAA להו, אמר לה: שבקינהו, כתיב (תהלים קמה) ורחמי על כל מעשי. אמרו: הוαι ומרחם - נرحم עליה.

'They came to him through a certain incident.' What is it? A calf was being taken to the slaughter, when it broke away, hid his head under Rabbi's skirts, and lowed [in terror]. 'Go', said he, 'for this wast thou created.' Thereupon they said [in Heaven], 'Since he has no pity, let us bring suffering upon him.'

'And departed likewise.' How so? One day Rabbi's maid servant was sweeping the house; [seeing] some young weasels lying there, she made to sweep them away. 'Let them be,' said he to her; 'It is written, and his tender mercies are over all his works.' Said they [in Heaven], 'Since he is compassionate, let us be compassionate to him.'

4) מהרש"א על Baba Metzia דף פה/א

והוא מבואר שאמר לעגלה דהו קא ממטי ליה לשחיטה לכך נוצרת זהה ממדות אכזריות שהעגל הוא מובהר שבמנין ועגל בן יומו קרי שור ורוב עגלים לאו להכי קיימי אלא רובן לרדייא קיימי כדאמרין בר"פ הפרה ולא אמרו אלא סוף בהמה לשחיטה דהינו בסופה אבל בתחילת לרדייא קיימי ועכ"ם אמרו ליתנו עליה יסוריין גם סוף אדם למות בזמןיה ולא בתחילתו

5) תלמוד בבלי מסכת חולין דף פה עמוד ב

רבי חייא נפל ליה יאניבא בכיתניה, אתה لكمיה דרבבי, אמר ליה: שכול עופא ושחווט על בובייתא דמייא, דמורח דמא ושביק ליה.

The flax of R. Hiyya was infested with worms, and he came to Rabbi [for advice]. Rabbi said to him, 'Take a bird and slaughter it over the tub of water, so that the worms will smell the blood and depart'

6) תלמוד בבלי מסכת חולין דף ז עמוד ב

שמע רבי נפק לאפיה, אמר ליה: רצונך סעוד אצל, אמר לו: הנה... כי אתה, איתרמי על בההו פיתחא דהו קיימין ביה כודנייטה חורגתא, אמר: מלאך המות בביתו של זה ואני אסעד אצליו? שמע רבי נפק לאפיה, אמר לי: מזבניא להו, אמר ליה: (ויקרא י"ט) ולפני עור לא תתן מכשול. מפרקנא להו, מפשת הייזק. עקרנא להו, איכא צער בעלי חיים. קטילנא להו, איכא (דברים כ') ביל תשחית

When Rabbi heard of the arrival of R. Phinehas, he went out to meet him. 'Will you please dine with me?' asked Rabbi. 'Certainly', he answered. . . When he arrived, he happened to enter by a gate near which were some white mules. At this he exclaimed: 'The angel of death is in this house! Shall I then dine here?' When Rabbi heard of this, he went out to meet him. 'I shall sell the mules', said Rabbi. R. Phinehas replied: 'Thou shalt not put a stumbling block before the blind'. 'I shall abandon them'. 'You would be spreading danger'. 'I shall hamstring them'. 'You would be causing suffering to the animals'. 'I shall kill them'. 'There is the prohibition against wanton destruction

7) שלוחן ערוץ אבון העזר סימן ה סעיף ז

אסור לומר לעובד כוכבים לטרס בהמה שלנו. ואם לקחה הוא מעצמו וסרסה, מותר. ואם הערים ישראל בדבר זה, קוניםין אותונו. (ואפי' לא הערים, והעובד כוכבים מכירנו ומכוון לטובתו) . . . הוגה: ומותר לתת בהמה לעובד כוכבים למוחצתיך שכר, אע"פ שהעובד כוכבים בודאי יסרכנו (הגהות מימיוני פ"ז מהלכות א"ב), שעבוד כוכבים אדעתא דנפשיה קא עביד (בית יוסף) . . . כל דבר החrisk לרפהאה או לשאר דברים, לית בהנה משום איסור צער בעלי חיים (איסור והיתר הארוך סימן נ"ט). ולכן מותר למירות נוצות מאוזות חייו, וליכא למייחש משום צער בעלי חיים (מהרא"י סי' ק"ה). ומ"מ העולם נמנעים דחיי אכזריות.

8) רא"ש מסכת שבת פרק י"ח סימן ג

גמ' אמר רב יהודה בהמה שנפלה לאמת המים מביא כרים וכסתות ומניח תחתיה ואם עלתה עלתה. ואף ע"ג דקה מבטל כל מהיכנו. מי טעונה ביטול כל מהיכנו דרבנן וצער בעלי חיים דאוריתא ואתה דאוריתא ומבטל דרבנן.

9) רבב"ס הלכות רוחץ ושמירת הנפש פרק יג הלכה ט

בהמת הגוי והמשא של ישראל אם היה הגוי מחומר אחר בהמותו אינו זוקק לה, ואם לאו חייב לפרק ולטעון משום צער ישראל, וכן אם הייתה ההמה של ישראל והמשוי של גוי חייב לפרק ולטעון משום צער ישראל אבל בהמת הגוי ומשאו אינו חייב להטפל בהן אלא משום איבה.

10) ערדן השלחן חו"מ רע"ב סעיף ב

לפייך מי שפגע בחבירו בדרך ובהתומו רובצת תחת משאה בין עליה ממשא הרاوي לה ובין שהיא עליה יותר ממשאה ה"ז מצות עשה לפרק מעליה ולא אמרינו כיון שהנימח עליה יתר ממשאה הרי מתחייב בעצמו דאע"פ דהאמת כן הוא מ"מ חייבתו התורה דאولي בשגגה עשה כן ועוד דאייכא צער בהמה וצער בעלי חיים הסכימו רוב הפוסקים דחיי מן התורה מצוה להצילן מצערו ואם הייתה דרך בהמה להרבע תחת משאה תמיד או שהוא עומדת תמיד תחת משאה אינו חייב במצב פריקה שנאמר רובץ כלומר במרקחה ולא רבען שהרגילו בכך דהבעלים מזידים הם להנaging בחמור כזו מיהו ע"ג דמטעם מצות פריקה פטור מ"מ משום צער בעלי חיים חייב בפריקתיה [הגרא"א]

11) ספר חסידים (מרגוליות) סימן תרסן

כל מעשה גرمות שאדם גורם צער לחבירו נענש ואף אם יעשה צער על חנם להמה כגון שימושים עליה משאוי יותר מאשר יכולת לשאת ואני יכולה ללבת ומה שהיא עתיד ליתן את הדין שהרי צער בע"ח דאוריתא. כתיב בעניין בלעם (במדבר כ"ב ל"ב) על מה הכתית [את] אthonoc וכנגד שאמր לו יש חרב בידי כי עתה הרוגתיך (שם שם כ"ט) لكن נהרג בחרב.

Animal Experimentation

12) شو"ת חלקת יעקב חוי'ם סימנו לך

ה) תבנה לדין דין לנו מוקור נאמן מגמא דבריש לו צורך לא שייך צעב"ח...
ו) העולה לנו מכל הנ"ל דעפי"ד ודאי מותר לגרום צעב"ח על ידי נסיונות בשל חקירות מדעיות ולחכמת הרפואה - אבל עפ"י חסידות להנצל ממידת אכזריות, ודאי אסור כפסק הרמ"א אע"ז סוסי' ה' לעניין למורות נוצות חיונות, ודוקא בשחיטה מותר בסyi' כ"ד ביז"ד משום דאי"א בע"א, אבל משום צורך אסור משום אכזריות וכחאי דרבפ"י, וכחאי דשבת קנ"ד מר"ג הנ"ל, וגם מביאין ראה מהאי דרבי דאמר להעגל לכך נוצרת. אבל עפ"ד ודאי מותר.

13) شو"ת חלקת יעקב חוי'ם סימנו לה

ו) סוף דבר דינו של כת"ר דሞתר לצער לבע"ח בשל תועלת חכמת הרפואה, ולא עוד אלא שלפני ע"ד אין גם מידת חסידות, דמידת חסידות אינו אלא במקומות שנוגע רק לעצמו ורשות אדם להחמיר ע"ע, אבל לא במקומות שנוגע לאחרים, ומאי חזית דעתך עפ"ח עדיף טפי מצער החולים אויל יוכלו לעוזר להם, וכעין זה כ' התוס' בע"ז דלהכי מותר לעזoor בשל כלובם לפיזוחו כבוד כל ישראל, ואין כאן אף' מידת חסידות דבמקומות שנוגע לכלל, אין טעם להחמיר מצד חסידות, ולכן לפע"ד צריך להתיר לרופאים לעשות נסיונות בלי שום גמגם ופקוק.

ידידו מוקירו באה"ר וمبرכו בכוח"ט בסש"ג, ונאה לנו לשנת גאולה וישועה אמיתית, בבי"א. ייחיאל יעקב ויינברג לפנים ראש ביהמ"ד לרבענים בברלין.

14) شو"ת שבות יעקב חלק ג סימןUA

אי מותר לעשות רפואה דהינו להמית בהמה טמאה כגון כלב או חתול מפני ספק פקוח נפש לפי שאותה עדין אינו בדוק ומונסה ויש לבחון אותה ע"י שימושה כן לחתול או לכלב לראות אם ימותו מזה ...

תשובה עיקרה דהאי דינא כבר אמרה בתשובה משאת בנימין ובט"ז ב"ד סימן קי"ח בעניין נהירת התישים גם בתשובה עבודת גרשוני סימן י"ג והבית יעקב סימן מ"ב והעלוי הלכה למעשה מעשה דכל שיש בו שום צורך או לרפואת הגוף או שום הנאת ממון דין בו שום חשש אסור בלחשחת או צער ב"ח ואפ"ל משנת חסידים אין כאן וכמ"ש בספר חסידים עצמו בסימן תרס"ז כן סתם רמ"א בש"ע לא"ה ס"ס ה' בהג"ה וז"ל כל דבר הצריך לרפואה או לשאר דברים לית משום איסור צער ב"ח

15) شو"ת שבות יעקב חלק ב סימן כי

לעשה צער בעל חיים כזה בשליל הנהה מועטה ודאי לא עבדין בדבר שהוא נגד מנהג כל ישראל

16) شو"ת ציץ אליעזר חלק יד סימן סח

(ז) מכל האמור נראה להלכה בנידון שאלתו שמדובר בעשות המחקר בעניינים של בעלי חיים וכן להmittם לאחר מכן למטרת שימוש באיבריהם בני אדם, אלא דמהיות טוב יש לסדר את הדבר בצורה של הרדמה המקום וכדומה באופן שהבעל חי לא ירגיש צער, ואני מתאר לי שבין כך מהושב לבצע דבר כזה בצורה כזו. בכבוד רב וביברכה אליעזר יהודה ולידיינברג.